

80. Spr. (II) 2239. 7495. रगविरामयोर्योगः सृष्टिः Kap. 2, 9. 11. 3, 63. WEBER, RĀMAT. UP. 289. MĀRK. P. 103, 2. BŪĀG. P. 3, 12, 3. 4, 1, 17. 6, 15, 2. 7, 10, 26 (pl.). PAÑĀK. 3, 15, 19. 21. 23. Verz. d. Oxf. H. 12, b, 12. 44, b, 12. 23. SARVADARĢANAS. 52, 13. 60, G. 10. 84, 5. 152, 17. fgg. इन्द्रियं 149, 6. स्त्रीरत्नं ° ÇĀK. 42. सगत्सृष्टि BŪĀG. P. 4, 22, 55. अर्थ°, शब्द° WEBER, RĀMAT. UP. 335. fg. रथादि° Hervorbringung NILAK. 168. या सृष्टेः so v. a. vom Anfang der Welt an Spr. (II) 1472. KATHĀS. 20, 130. यां यामुपयामि सृष्टिम् so v. a. als was ich auch wiedergeboren werde BŪĀG. P. 4, 19, 16. सृष्टिं कुरु so v. a. zeuge Kinder PAÑĀK. 1, 10, 5. — b) angeborenes Wesen, Natur H. an. MED. स्वभाव एष हि स्त्रीणां सृष्टिश्च R. 3, 19, 6. Spr. (II) 7328, v. l. — c) Spenden M. 3, 255. — d) Bez. best. Ishṭakā ÇAT. Bn. 8, 4, 3, 1. TS. 5, 3, 4, 7. KĀTJ. ÇR. 17, 10, 17. — e) Gmelina arborea Roxb. RĀĠAN. 9, 36. — f) = निर्गुणा ÇABDAR. im im ÇKDr. the absence of properties und the existence of properties or qualities Wilson nach ders. Aut. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ugrasena BŪĀG. P. 9, 24, 23. — 3) AK. 3, 4, 9, 41 fehlerhaft für सृष्ट. — Vgl. रुद्र°, विषय°.

सृष्टिकृत् adj. Schöpfer: देव Bez. Brahman's MBu. 1, 1204.

सृष्टिखण्ड m. n. Titel des 1ten Abschnitts im Padmapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 11, b, No. 50. fgg. Notices of Skt Mss. 2, 1.

सृष्टिदा f. eine best. Arzneipflanze, = रुद्धि RĀĠAN. 5, 29.

सृष्टिधर m. n. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. 2, 41.

सृष्टिपतन n. Bez. einer best. Zauberkraft PAÑĀK. 2, 8, 3.

सृष्टिप्रदा f. eine best. Pflanze, = पुत्रदा RĀĠAN. 4, 161.

सृष्टिमत् (von सृष्टि) adj. die Schöpfung besorgend: देव MBu. 5, 4300.

से f. ein N. der Gattin Kāma's TRIK. 1, 1, 40.

सेक, सेकते Duātup. 4, 7 (गत्यर्थ). Das स geht nicht in ष über Vor. 8, 43.

सेक (von 1. सिच्) m. 1) Guss, Erguss (z. B. des Samens): गोर्न सेके

RV. 1, 181, 8. पिता दुहितुः सेकमृञ्जन् 3, 31, 1. Nir. 3, 5. RV. 4, 16, 3.

क्विर्न सेक आ गमत् 8, 76, 1. रेतसः M. 11, 120. — 2) Begiessung, Besprengung H. 837. M. 5, 124. JĀĠN. 1, 188. RAGU. 1, 51. 19, 10. Spr. (II)

387. दग्धानामभितप्तोदेकैः 3116. मनःप्रसादपयसा निष्पन्नसेकक्रियः (दान-

मकीरुहः) 6710. वनस्पतेः VARĀH. BRU. S. 55, 18. RĀĠA-TAR. 5, 111.

MĀRK. P. 35, 16. BŪĀG. P. 11, 11, 39. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 10. in der

Heilkunde so v. a. Tropf- oder Spritzbad, Waschung (gewöhnlicher Q-

रियेका): शीत Suçr. 1, 37, 19. 2, 11, 19. 138, 9. ÇĀRĢG. SĀM. 3, 13, 1. 2. 4.

5. — 3) am Ende eines comp. Erguss von und Begiessung —, Besprengung mit: रेतःसेकः स्वयोन्यो M. 11, 58. नवजलकण° R. 2, 26. साञ्जन-

वाष्प° RAGU. 6, 55. क्षिम् 8, 45. मदवारि° 16, 30. वृष्टि° 17, 16. ÇĀK.

152, v. l. मदजल° Kir. 5, 26. अमृत° Spr. (II) 5091. VARĀH. BRU. S. 55,

16. KATHĀS. 20, 172. अयं त्वमृतसेको ऽस्य त्वन्महो राक्षशाखिनः 33, 163.

117, 53. 121, 238. कनककलश° Guss oder Begiessung aus Spr. (II) 433.

— 4) pl. N. pr. eines Volkes, neben अयर° MBu. 2, 1113. — Vgl. मुषेक.

सेकधर m. N. pr. = اسكندر Vorz. d. Oxf. H. 166, N. °पुरी 166, 5. 6.

सेकपात्र n. ein Geschirr zum Ausschöpfen von Wasser AK. 1, 2, 3, 13.

TRIK. 3, 3, 139. H. 878. MED. 4. 34.

सेकभाजन n. dass. H. an. 3, 186. नौकायाः MED. n. 156.

सेकिम (von सेक) 1) adj. etwa gegossen: अमि P. 4, 4, 20, VArtt. 2,

Schol. — 2) n. Rettig H. 1190.

सेक्तर (von 1. सिच्) nom. ag. der Ausgiessende, = सेचक H. an. 3, 110. MED. k. 170. सेक्तेव कोशं सिमिचि पिबेद्यै RV. 3, 32, 15. वीञ°

KULL. zu M. 9, 51. गवाम् so v. a. Beschäler zu 150. = भर्तृ Gatte H. 516. — Vgl. पिण्ड°.

सेक्तेव्य (wie oben) adj. zu begiessen: सलिलैः HARIV. 7874. VARĀH. BRU. S. 55, 9.

सेक्क (wie oben) n. ein Gefäss zum Ausschöpfen oder Begiessen P. 3, 2, 182.

सेगव m. pl. Krebsbrut Spr. (II) 2191. MBu. 6, 5632 (mit der ed. Bomb. zu lesen माघमा सेवगा इव).

सेङ्गर m. = मृङ्गिवर (nach AUFRECHT) N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 280, b, 1.

सेचक (von 1. सिच्) 1) adj. = सेक्तर. — 2) m. Wolke H. an. 3, 110. MED. k. 170. — Vgl. मुख° (मुख°).

सेचन (wie oben) 1) n. a) das Ausgiessen, Ergiessung; = क्षरण (so mit

ÇKDr. zu lesen) MED. n. 156. उदकरुधिर° ÇĀK. zu BRU. ĀR. UP. S.

21. — b) das Begiessen, Besprengen H. 837. MED. घ्रात्मनः सेचनमक-

रोत् MBu. 12, 13220. MĀKĀH. 47, 9. दध्यादिभिः WEBER, KRISHNĀ. 304.

Verz. d. Oxf. H. 105, b, 1. Suçr. 2, 32, 17 (medic. wie सेक). वृत्त° ÇĀK. 9,

11. 16, 20. अङ्गि° MĀRK. P. 31, 13. उदक° mit Wasser MĀKĀH. 47, 5.

मुखासव° Z. d. d. m. G. 27, 75. — c) das Giessen (von Metallen) Verz.

d. B. H. No. 969. — d) ein Geschirr zum Ausschöpfen von Wasser AK.

1, 2, 3, 13. H. 878. MED. — 2) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. — Vgl.

अम्बुसेचनी, तूलसेचन, नौ°, मुषेचन.

सेचनक n. = सेचन 1) b) ÇĀRĢG. SĀM. 3, 13, 7 (medic. wie सेक).

सेचनघट m. Giesskanne ÇĀK. 8, 23.

सेट ein best. Gewicht COLEBR. Alg. 3.

सेटु m. Wassermelone TRIK. 2, 4, 27 (सेटु gedr.). HĀR. 126. GĀTĀDH.

im ÇKDr.

सेतकी f. gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97. — Vgl. सेतकेय.

सेतूर (von 1. सि) nom. ag. Fesseler (vgl. सेतु 1): यौ सेतूरिरञ्जुभिः

सिनीयः RV. 7, 84, 2.

सेतव्य (wie oben) adj. zu binden Nir. 11, 31, v. l.

सेतिकर्तव्यताक (von 2. स + इतिकर्तव्यता) adj. sammt den Obliegen-

heiten MADBUS. in Ind. St. 1, 14, 17.

सेतिका f. = अयोध्या BRŪTĀÇUDDHITANTRA im ÇKDr. — Vgl. साकेत.

सेतु (von 1. सि) UṆĀDIS. 1, 70. 1) adj. bindend, fesselnd; m. Fesseler:

ता भूरिपाशावनृतस्य सेतू RV. 7, 65, 3. मा नः सेतुः सिषेद्यम् 8, 56, 8. पा-

शिन् 9, 73, 4. — 2) m. SIDDH. K. 248, b, 13. a) Band, Fessel: तिष्ठ-

त्तिरनृतस्य सेतौ RV. 10, 67, 4. — b) (Verbindung) Damm, Brücke AK.

2, 1, 14. TRIK. 2, 1, 18. H. 965. an. 2, 209. MED. t. 74. HĀR. 129. HALĀJ.

3, 49. सुवितस्य RV. 9, 41, 2. त्वं नस्तनुत सेतुर्ये त्वं पन्था भवसि देवया-

नः TBR. 2, 4, 2, 6. तं सेतुं कृत्वा तरति AIT. Bn. 3, 35. TS. 3, 2, 3, 1. 6, 1, 4,

9. zum Himmel 5, 3, 3. 7, 5, 5, 5. KĀTJ. 28, 4. ÇAT. Bn. 13, 2, 10, 1. 14, 7,

2, 24. KATHOP. 3, 2. KĀND. UP. 8, 4, 1. 2. ÇVETĀÇV. UP. 6, 19. JĀĠN. 2, 151.

156. भागीरथ्या सेतुं बालुकाभिश्चकार MBu. 3, 10722. fg. बन्धिष्ये सेतुना

गङ्गाम् 10727. 16310. 8, 732. अघार्या सेतुना गङ्गा 13, 2161. R. 1, 1, 78